

James Longstreetin Manassasista Appomattoxiin

James Longstreetin Manassasista Appomattoxiin

Copyright 2025 Petri Luosto

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,

00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri,

Saksa

ISBN: 978-952-80-8539-3

Petri Luoston tähän mennessä kääntämät kirjat kronologisessa järjestyksessä.
Koko listassa kädessäsi oleva teos on boldattu:

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 1 / 4; Eunukkeja
ja Kapinallisia

Federalistikirjoitukset

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 2 / 4; Punaiset
Kalliot

Julius Caesarin sodat

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 3 / 4; Kolme
Kuningaskuntaa

Thukydidesin Peloponnesolaissota

Luo Guanzhongin Kertomus Kolmesta Kuningaskunnasta Osa 4/4; Valtakunnan
Yhdistäjät

Kautilyan Arthashastra, Legendaarinen Intialainen Opas Valtion Asioiden
Hoitamiseen

Niccolo Machiavellin valtiollisia mietelmiä

Snorri Sturlusonin Heimskringla; Saagoja Norjan kuninkaista

Thomas Painen Kootut Teokset

Presidentti Grantin muistelmat, Osa I

Presidentti Grantin muistelmat, Osa II.

Sun Zin Sotataito ja Lionel Gilesin Kommentaari Siihen

Merivoimien vaikutuksesta historian 1660–1783; Tekijänä A. T. Mahan, D.C.L., LL.D.

3 Kolme kuukautta Etelävaltioissa huhtikuusta kesäkuuhun 1863

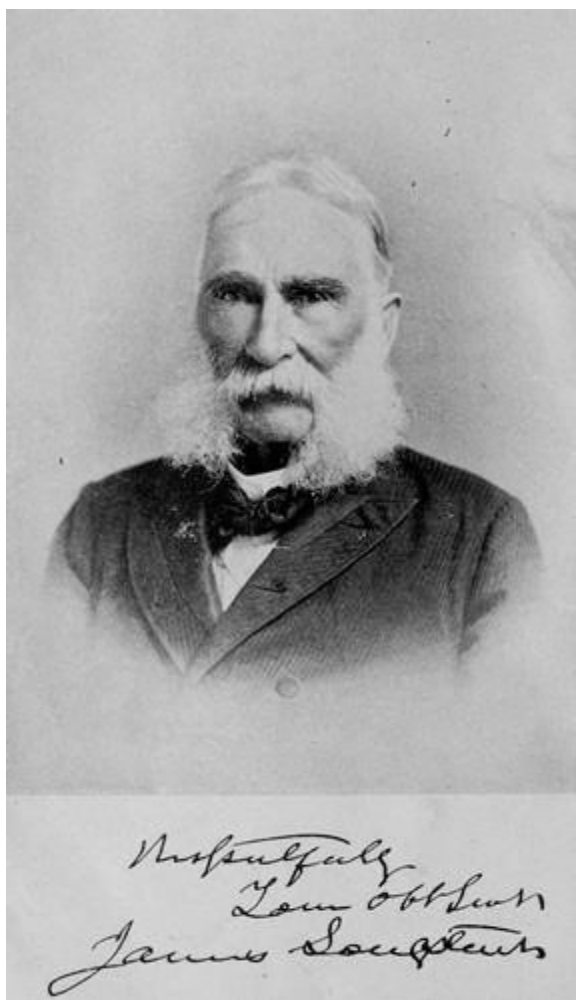
James Longstreetin Manassassista Appomattoxiin

Petri Luoston itse tekemät teokset:

Tekoäly vieraannuttamisen vastavoimana

Tekoäly historiassa ja nykyisyydessä tapahtuneen laadullisen analyysin työkaluna

ChatGPT ja historian ylioppilaskirjoitukset vuodesta 2020 vuoteen 2022

JAMES LONGSTREETIN MANASSASSISTA APPOMATTOXIIN

MUISTELMAT YHDYSVALTAIN SISÄLLISSODASTA

TEKIJÄ
JAMES LONGSTREET,
KONFEDERAATION ARMEIJAN KENRAALILUUTNANTTI

*KUVITETTU KUVIN, KARTOIN, KASVOKUVIN JA KAIVERRUKSIN, JOTKA ON
TEHTY JUURI TÄTÄ TEOSTA VARTEN*

PHILADELPHIA
J. B. LIPPINCOTT COMPANY
1896

COPYRIGHT, 1895,
BY
J. B. LIPPINCOTT COMPANY.

All Rights reserved.

ELECTROTYPED AND PRINTED BY J. B. LIPPINCOTT COMPANY, PHILADELPHIA, U.S.A.

TÄMÄ TEOS ON KUNNIOITETTAVASTI OMISTETTU UPSEEREILLE JA SOTILAILLE
POHJOIS-VIRGINIAN ARMEIJAN ENSIMMÄISESTÄ ARMEIJAKUNNASTA

ELÄVILLE JA KUOLLEILLE

Muistoksi

HEIDÄN UROTEOISTANSA, TÖISTÄNSÄ, KOETTELEMUKSISTANSA, JA
VOITOISTANSA

ESIPUHE

Heti konfederaation armeijoiden, jotka osallistuivat sisällissotaan, antautumisen jälkeen kenraali Lee aloitti työn kirjoittaa Pohjois-Virginian armeijan **[Suom. huom. Army of the Northern Virginia]** sotaretkistä hänen komennossaan ja pyysi sellaista apua, että voisin toimittaa hänelle raportteja, viestejä ja hänen kirjeitensä, kun alkuperäiset oli menetetty tai tuhottu. Siinä vaikutelmassa, että niille ei olisi parempaa käyttöä sellaisenaan kuin ne olivat käsissämme, niin ne pakattiin ja lähetettiin hänelle. Hän luopui työstä ja muutama vuosi hänen kuolemansa jälkeen **[Suom. huom. kenraali Robert E. Lee (1807–1870)]** teki mahdottomaksi, että maailma koskaan saisi täydellistä kertomusta konfederaation sotaretkistä siltä jalolta henkilöltä, joka oli suunnitellut ja toteuttanut ne.

Mahdollisesti, jos en olisi odottanut komentajani pyrkivän kirjoittamaan noiden sotaretkien historiaa, niin minun olisi pitänyt itse kirjoittaa ne vuosikymmen tai vielä aikaisemmin kuin tein sen. Mutta henkilökohtaisesti en tunne olevani pahoillani siitä, että kirjoitin sodasta kolmekymmentä vuotta

sen loppumisen jälkeen sen sijaan, että olisin tehnyt niin kymmenen tai kaksikymmentä vuotta sen päättymisen jälkeen.

Kun olen niin asettunut mielenlaadultani, että pystyn tarkastelemaan melkein täysin täsmällisesti niin kuin nyt teen, niin suurta kamppailua, jossa minulle oli osani, niin en tiedä, että muut ihmiset missään huomattavissa määrin olisivat saattaneet toimia niin aikaisempina ajanjaksoina, joihin viittaa.

Uskon nyt, mitä täydemmin kuin silloin, että julkisuus on valmis vastaanottamaan sen hengessä, jossa se on kirjoitettu tarinana, jonka tulen antamaan.

Ei ole tarkoitukseni viisastella sodasta, mutta en pysty olevaan ilmaisematta syvällistä kiitollisuuttani, että Sallimus säästi minut sellaiseen aikaan, että pystyn näkemään suuren konfliktin vastakkainasettelun pehmenevän, sen intohimojen vaipuen unina unohdukseen, vain sen jaloimpien; jos vähemmän läheisten; lopputulosten synnyttävän elinvoimaisen ja laajan elämän. Uskon, että tänään, *sodan takia*, on laajempi ja syvempi isänmaallisuus kaikkien amerikkalaisten keskuudessa; että isänmaallisuus tarttuu sydämiin ja sydämenlyönteihin yhtä kiivaasti eteläcaroliinalaisten kuin Massachusettsin puritaanien keskuudessa; että Liberty Bell [Suom. huom. ikoninen kello Philadelphian Independence Hall-rakennuksessa], jopa nyt kun kirjoitan tätä sen eteläisellä vaelluksella saa yhtä paljon arvostusta ja omistautuvaa rakkautta Atlantassa ja Charlestonissa kuin se saa Philadelphiassa ja Bostonissa. Ja viitaten ja kehittäen tätä jaloa tuntemusta vielä enemmän, niin tarvitsemme jatkuvuutta veljeyteen, terveellistä korjaamista ja sydämellisyyttä naapurustoon, uskoa Jumalaan ja kunnioitusta toisiamme kohtaan; ja Jumala antaa onnelliset näkymät niin, että iloiset makeat Israelin sielunlaulajat voivat siunata pohjoista ja etelää, sinisiä kuin harmaita.

Henki, josta tämä työ on syntynyt, ja jolla olen sitä työstänyt, niin on vilpittömyyttä ja oikeudenmukaisuutta. Toimijana ja silminnäkijänä vuosien 1861–1865 tapahtumille, niin teen vaatimattoman osuuteni toimittaa tämä historian materiaali niille, jotka voivat laittaa sen kansakunnan arkistoon; ei etelän tai pohjoisen; vaan yhtenäisen kansakunnan. Se on niin suurella tarkastelulla tehty velvollisuus sanoen totuuden niin kuin olen sen kirjoittanut.

En anna kenellekään periksi etelän sotilaiden esitaistelijana taisteli hän missä tahansa ja missä tahansa armeijassa, enkä ajattele, että minulla pitäisi olla enemmän vastuuta kuin sota-aikana ”aliarvioimassa vihollista”. Kunnia kaikille! Jos puhun jostakin tietystä asiasta Pohjois-Virginian

armeijan ensimmäisessä armeijakunnassa, niin sen täytyy olla osana vaikuttaa komentajan tehtävään ja osaltani haluan vapauttaa sen urheat upseerit ja rivimiehet epäoikeudenmukaisista herjauksista. Kenraali Leen kuoleman jälkeen useat kirjoittajat etelän puolella ovat yhdistäneet voimansa pitääkseen ensimmäistä armeijakuntaa ja sen komentajaa vastuussa kaikista vastoinkäymisistä, joita armeija kohtasi. **[Suom. huom.** Nykyään näitä kirjoittajia pidetään ns. "Lost Cause"-mytologian kovana ytimenä.] Minuun kohdistuu poliittinen kieltäminen ja ennakkoluulot ovat kovat, jolloin heillä ei ole vaikeuksia levittää vääriä tulkintojansa etelässä ja pohjoisessa, kunnes jotkut ihmiset pelkän toistamisen vuoksi tulevat hyväksymään ne tosiasioina. Yksinkertaisesti esitän tosiasiat koskien ensimmäistä armeijakuntaa täysin ja reilusti perustuen kiistattomiin viranomaislähteisiin niin, että julkisuus voi päättää sen ja halventajien välillä.

Koskien taistelu- ja liikekuvauksia virallinen Sota-arkisto toimitti materiaalin menetettyjen paperien tilalle ja antoi suuren määrän luotettavaa tilastotietoa. Olen kiitollisuudenvelassa kenraali E. P. Alexanderille, kenraali G. M. Sorrelille, eversti Osman Latrobelle, eversti J. W. Fairfaxille, eversti T. J. Goreelle, eversti Erasmus Taylorille ja eversti J. C. Haskellille monista mielenkiintoisista ehdotuksista.

Majuri George B. Davisia ja herra L. J. Perryä Sota-arkistosta kiitän korvaamattomasta avusta; niin kuin myös herra Alfred Matthewsia Philadelphiasta hänen avustansa käydä läpi näiden muistelmien käsikirjoitus.

TEKIJÄ

SISÄLLYSLUETTELO

LUKU I; TEKIJÄN ELÄMÄ ENNEN SISÄLLISSOTAA s. 24.

Syntymä; Syntyperä; Kouluaika; Nimitys kadetiksi Yhdysvaltain sotilasakatemiaan; Historiallisissa vuosiluokissa valmistuneita; nimitys väliaikaiseksi luutnantiksi; Hilpeää elämää Jefferson Barracksissa; Luutnantti Grantin kosinta; Texasin liittäminen; Army of Observation; Army of Occupation; Leirielämää Texasissa; Marssi Rio Grandelle; Meksikon sota

LUKU II; NEW MEXICOSTA MANASSASIIN s. 36.

Sodan pilvet; Matka pohjoiseen; Nimitys prikaatikenraaliksi; Ilmoittautuminen kenraali Beauregardille; Sijoittuminen komentamaan ensimmäisen yhteenoton paikalle; Vastakkaisten voimien henkilöstöä; Manassassin tai Bull Runin taistelupaikan kuvaus; Beauregard ja McDowell West Pointin samalta vuosiluokalta; Blackburn Fordin taistelu; Earlyn virhe; Ystävien ja vihollisten tulituksen kohteena

LUKU III; MANASSASSIN TAI BULL RUNIN TAISTELU s. 47.

Komentajat kummallakin puolella olivat yleensä Meksikon sodan veteraaneja; Kenraali Irvin McDowellin ennalta tehty suunnitelma; Johnston vahvistaa Beauregardia ja hyväksyy tämän suunnitelmat; Kenraali Bernard E. Bee; Taistelun analyysia; Liittovaltion tykistön loistava toiminta; ”Stonewall” Jackson saa nimensä; McDowellin rohkea ponnistelu pelastaa tilanne; Ennen kuin häneltä leikattiin tykistönsä niin hän oli kuin Samson taistelukentällä; Pakeneminen; Kritiikki McDowellia kohtaan; Tylerin tiedustelu; Komentavien kenraalien taitojen testaaminen

LUKU IV; KAPINALLISET PYÖRIVÄT WASHINGTONIN YMPÄRISTÖSSÄ s. 63.

Aikaisen sota-ajan mukavuudet; Tekijä kutsuttiin illalliselle vihollisen toimesta; ”Stove-pipe Batteries”; J. E. B. Stuart, kuuluisa ratsumies; Hänen rohkea syöksynsä liittovaltion sotilaita kohti Lewinsvillessä; Kenraalimajuri G. W. Smith sotakokouksessa Johnstonin ja Beauregardin kanssa; Longstreet ylennetään kenraalimajuriksi; Kiivas kamppailu Ball’s Bluffin luona; Dranesville oli menestys unionille; McClellan saa kutsumanimen ”nuori Napoleon”

LUKU V; RICHMONDIN YMPÄRISTÖ**s. 68.**

Konfederaation pääkaupungin puolustus; Pohjois-Virginian armeija Centrevillessä; Aggressiivinen toiminta; Kokous presidentin ja sotaministerin kanssa; Herra Davisin korkea mielipide McClellanista; Sotatoimet niemimaalla; Yhteenotot Yorktownissa ja Williamsburgissa; Kova työ lisäsi sotilaiden tavallista työtä kastuneella maalla

LUKU VI; WILLIAMSBURGIN TAISTELU**s. 75.**

Hyökkäys Fort Magruderia vastaan; Hancock miehittää kaksi linnoitusta; Earlyn prikaatin teurastus; Viides Pohjois-Karoliinan rykmentti ja kahdeskymmenesneljäs Virginian rykmentti armottomasti alttiina; Tiukasti käyty taistelu; Konfederaation voitto; McClellan ei ollut taistelukentällä suurinta osaa päivästä; McClellan kutsuu Hancockia ”Suurenmoiseksi”; Johnston ylistää suuresti Longstreetiä

LUKU VII; SEVEN PINES TAI FAIR OAKS**s. 82.**

Uusi puolustuslinja; Vastakkaisten armeijoiden asemat; Fitz-John Porter; Hirvittävä myrsky taistelun aattona; Kenraali Johnstonin käskyt Longstreetille, Smithille ja Hugerille; Yhteistyön puute konfederaation puolella ja syntyvä sekasorto; Kaatuneet konfederaation upseerien keskuudessa; Kearnyn toiminta; Kenraali Johnstonin vakava haavoittuminen taistelun lopussa; Yhteenveto ja analyysi menetyksistä

LUKU VIII; JATKOA SEVEN PINESILLE**s. 101.**

Voimat G. W. Smithin komennossa Johnstonin haavoittumisen jälkeen; Taistelun alku; Longstreet pyytää apuvoimia ja harhautusta; Sotakokous pidetään; McLaws ainoana tukee Longstreetin vastustusta perääntymiselle; Kiivasta taistelua; Pickettin urhea pysyminen asemissaan; Kenraali Lee määrätään komentajaksi; Hän määrää armeijan vetäytymään; Kritiikkiä kenraali Smithiä kohtaan; Konfederaation ei olisi pitänyt hävitä tätä taistelua; Keyesin vahvistus

LUKU IX; ROBERT E. LEEN KOMENNOSSA**s. 108.**

Suuren kenraalin nimitys ei ensiksi vakuuta armeijaa; Kyvykäs pioneeri, mutta vähäinen kokemus taistelukentällä; Hän tutustuu alipäällikköihinsä; Kutsuu sotakokouksen; Saa luottamuksen sanomatta mitään; ”Vähän hyväntuulisuutta silloin ja tällöin”; Lee suunnittelee

hyökkäävänsä McClellanin etu- ja takajoukkoja vastaan; J. E. B. Stuartin rohkea tiedustelu unionin armeijan ympäri

LUKU X; TAISTELU CHICKAHOMINYN LUONA s. 115.

Perääntyminen; Kenraali Leen rohkea aloite; Lee ja hänen alipäällikkönsä suunnittelevat taistelua; Konfederaation tappio Mechanicsvillessä; Gaines´ Mill; A. P. Hillin taistelu; Longstreetin reservidivisioona tulee mukaan; McClellan vaihtaa tukikohtaa; Savage Station; Longstreet ottaa yhteen McClellanin päävoimien kanssa Frayser´s Farmin (tai Glendalen) luona; Presidentti Davis taistelukentällä; Todistus liittovaltion kenraaleista; Uhkarohkeita pistinrynnäköitä; ”Kreikkalainen vastaan kreikkalainen”; Kenraali McCallin vangitseminen; McClellanin mestarillinen vetäytyminen

LUKU XI; MALVERN HILLIN TAISTELU s. 133.

Suuren perääntymisen viimeinen pysähdys; McClellanin aseman vahvuus; Konfederaatio käyttää tykistöänsä huonosti; Virhe ja Leen armeijan tappio; Sotaretki kokonaisuudessaan oli suuri menestys, mutta se olisi voinut olla vielä paljon suurempikin; McClellanin perääntyminen osoitti, että hän tuntee hyvin sotataidon; Sotaretken arviointi; Jacksonin ja Magruderin vääriymmärrykset; James Riverin tykkiveneiden moraalinen vaikutus; ”Jokaisessa suvussa tulisi olla tykkivene”

LUKU XII; HALLECK JA POPE UNIONIN KOMENNOSSA s. 144.

Toiminnan keskipiste siirtyy kohti Orangen ja Culpeperin piirikuntia; Popen epäsoitilaalliset alustavat käskyt; Jacksonin ja Popen kohtaaminen Cedar Mountainin luona; Luottamus ja arvostus kenraali Leen suuntaan; Konfederaation komentajan suunnitelmat hyödyntää Popen epäonnea; Kapteeni Fitzhughin vangitseminen hänen kuljettaessaan tärkeitä käskyjä; Longstreet vangitsee kenraali Toombsin; Kenraali Pope vetäytyy

LUKU XIII; VALMISTAUTUMINEN TAAS MANASSASIIN s. 153.

Kenraali Lee muuttaa marssikäskyjensä; Jatkuvaa kahakointia; Ratsuväen komentaja Stuart pääsee kenraali Popen päämajaan ja ottaa haltuunsa tämän henkilökohtaista omaisuutta; Hänen univormunsa takkia ja hattua näytetään pitkin konfederaation linjoja; Jacksonin loistava koukkaus; Konfederaation sotilaat ottavat haltuunsa

kuormastoja, huoltotarvikkeita, ammuksia ja vankeja; Hooker ja Ewell ottavat yhteen Bristoe Stationin luona; Jackson pääsee ensimmäisenä vanhalle Bull Runin taistelukentälle; Longstreetin yksikkö liittyy mukaan ohitettuaan Thoroughfare Gapin; Pope käytännössä heittää pois vastuullisuuden aggressiivisuuteen McDowellia kohtaan; Alustava taistelu; Kenraali Pope joutuu Jacksonin yllättämäksi; Popen käskyt Fitz-John Porterille

LUKU XIV; MANASSASIN TOINEN TAISTELU (BULL RUN)

s.169.

Liittovaltio aloittaa taistelun Jacksonin oikealla siivellä, jota Kearny seuraa; Longstreetin tiedustelu; Stuart, ratsuväen päällikkö, nukkuu taistelukentällä; Pope ajattelee 29. päivän päättyessä, että konfederaation joukot ovat perääntymässä; Toinen päivä; Fitz-John Porterin sivustaan isketään; Longstreet ottaa haltuunsa komennon taistelussa päivän loppupuolella; Lee tulituksen kohteena; Liittovaltion vetäytyminen Centrevillen suuntaan; Käännekohta; Pope ajetaan taas pois; ”Stonewall” Jacksonin olemus ja kummallisuudet; ”Fighting Phil” Kearny’n tappaminen; Menetykset; Sotaretken arviointi

LUKU XV; MARYLANDIN SOTARETKI

s. 188.

Kenraali Lee työskentelee aggressiivisesti; Virginian kalutuilta pelloilta yltäkylläiseen maahan; Longstreet vastustaa liikettä Harper´s Ferryn suuntaan; Lee ajattelee sopivaa aikaa ehdottaa rauhaa ja itsenäisyyttä; Konfederaation sotilaat kulkevat Fredericktownin katuja pitkin laulaen; McClellanin liikkeet; Varovaiset marssit; Leen hukatut käskyt annetaan liittovaltion komentajalle Frederickissä

LUKU XVI; ”HUKATTU KÄSKY”, SOUTH MOUNTAIN s. 198.

Kuinka liittovaltio sai käskyn haltuunsa; Kaikista eduistansa huolimatta McClellan ”kiiruhti hitaasti”; Lee kääntyy takaisin kohdatakseen hänet South Mountainin luona; Longstreet pitää parempana asettua asemiin Sharpsburgissa; Solan taistelu; Monet kaatuvat, kenraali Garland konfederaation puolelta ja kenraali Reno unionin puolelta; Tuleva presidentti on haavoittuneiden joukossa; Arvio taistelun käyneistä joukoista

LUKU XVII, SUUREN TAISTELUN VALMISTELUT s. 211.

Konfederaation joukot vetäytyvät South Mountainin luota; Liittovaltion joukot seuraavat ja häiritsevät niitä; Franklin ja Cobb Crampton Passin luona; Kiivasta taistelua; Taistelua Harper´s Ferryn luona; Sen antautuminen; Konfederaatio saa yksitoistatuhatta vankia; Jackson liittyy Leen voimiin; Antietamin taistelukentän kuvaus; McClellan sijoittaa armeijakuntansa; Leen asemat ovat hyödyllisesti sijoitetut; Hookerin etenemistä olisi pitänyt vastustaa taistelun aattona

LUKU XVIII; SHARPSBURGIN TAI ANTIETAMIN TAISTELU s. 221.

Sodan verisin yksittäinen päivä; Menetyksien vertaaminen; Hooker aloittaa taistelun Jacksonia vastaan keskustassa; Monet upseerit ovat kaatuneiden joukossa aikaisin päivällä; McLaws ja Walker tulevat ajoissa kohdatakseen Sumnerin etenemisen Sedgwickin komennossa; Dunker Chapelin ympäristössä; Richardsonin loistava eteneminen konfederaation keskustaa vastaan merkitsee uuden myrskyn alkamista; Longstreetin ja D. H. Hillin joukot ovat sen tiellä; Kenraali G. B. Andersonin kaatuminen; Kenraali Richardson haavoittuu kuolettavasti; Hänen joukkojensa hyökkäyshenki murtuu; Loistava tykinlaukaus; Kenraali D. H. Hillin kolmas hevonen tapetaan hänen altansa

LUKU XIX; SHARPSBURGIN TAI ANTIETAMIN TAISTELU (JATKOA) s. 237.

Suuren taistelun päättävät tapahtumat; Burnside ylittää siltansa, josta hän tulee tunnetuksi; Toombs taistelee puolustuksellisen urheasti, mutta hänet työnnetään takaisin ylivoimalla; Konfederaation prikaatit Harper´s Ferrystä A. P. Hillin komennossa saapuvat juuri ajoissa estämään lopullista kriisiä; Ne pysäyttävät Burnsiden etenemisen; Taistelu Burnsidea vastaan ”näyttää syntyvän maasta”; ”Leen vanha sotahevonen”; Sukulaisen tappaminen sillalla vaikuttaa vakavasti kenraali D. R. Jonesiin; Kiivas taistelu Shepherdtownissa; Konfederaation sotilaat vetäytyvät; Taistelun menetyksiä; Konfederaation tappiot sotaretkellä; McClellanin suunnitelma tai sen toteutus eivät olleet vahvoja

LUKU XX; MARYLANDIN SOTARETKEN TARKASTELUA s. 260.

Konfederaation odotukset; Kenraali Leen tervehdys Marylandin asukkaille; ”Kadotetut käskyt”, McClellanin liikkeet; Sodan vuoroveden kääntäminen; Ihme yhtä suuri kuin se, joka mursi Jerikon muurit; Vihollisen halveksunnan takia konfederaation armeija hajosi; Harper ´s Ferryn ”miesansa”; Se käänsi armeijan huomion pois pääasiasta; Leen ja McClellanin vertaileminen ja vastakohdat; Kunnianosoitus yksittäisille konfederaation sotilaille

**LUKU XXI; KUMMANKIN ARMEIJAN LEPO JA
UUDELLEENORGANISOINTI s. 270.**

Konfederaatio nimittää seitsemän kenraaliluutnanttia; Pohjois-Virginian armeija järjestelee armeijakuntansa; Kenraali McClellan erotetaan ja kenraali Burnside nimitetään Potomacin armeijan komentajaksi; Etelän henki nousee; McClellan saa tukea; Burnsiden kolme ”Grand Divisioonaa”; Rappahannockin sotaretki; Valmistautuminen Fredericksburgiin; Longstreet miehittää Fredericksburgin; Kenraali Sumner vaatii kaupunkia antautumaan; Kaupunkilaiset pakenevat kaupungista pelätessään joutuvansa tykkitulen kohteiksi

LUKU XXII; FREDERICKSBURGIN TAISTELU s. 278.

Taistelukentän kuvaus; Marye ´s Height; Longstreetin komennossa olevien joukkojen sijoitus; Kenraali Jackson kutsutaan alas Orange Courthouselle ja valmisteluja tehdään päättäväisesti asemien pitämiseksi; Merkinantotykkit kello kolme ilmoittavat kauan odotetun taistelun alkamisesta; Burnsiden sillanrakentajat ajetaan pois työstänsä kolme kertaa; Ylitys tehdään lopulta venein; Liittovaltion sotilaat saapuvat Fredericksburgiin ollessaan kovan tulituksen kohteita; Kuinka he saivat jalansijan Rappahannockin länsirannalla; Urheita upseereita ja miehiä; Yhdeksänkymmentä seitsemän kuollutta tai haavoittunutta viidenkymmenen jaardin matkalla; kenraali Burnsiden hyökkäyssuunnitelma; Vastakkaisten voimien vahvuudet

LUKU XXIII; FREDERICKSBURGIN TAISTELU JATKUU s. 286.

Taistelukenttä peittyy kovaan sumuun; Pelottavaa taistelua 13. joulukuuta; Liittovaltion rynnäkköjoukot; Kenraali Meaden divisioona Franklinin käskystä etenee ensimmäisenä; kenraali French johtaa hyökkäystä konfederaation vasenta siipeä vastaan; Hancock seuraa; Kenraali Cobb kaatuu; Sunken Road ja Stone Wall Marye ´s Heightin alla; Epätoivoisia etenemisiä ja päättäväisiä torjuntia; Humphreyn

sankarillinen rynnäkkö; Stonewall ”täysin liekeissä”; Kenraali Jackson menettää tilaisuutensa edetä; Meaden divisioonien rynnäkköä verrataan Pickettin, Pettigrewin ja Trimblen kolonniin Gettysburgissa; Neljäkymmentä prosenttia hyökkääjistä tapettiin siellä ja kuusikymmentä prosenttia Gettysburgissa; kokonaistappiot; Rauha tulitaisiin julistamaan, kun kulta on noussut kahteensataan; Pohjois-Virginian armeijan organisointi

LUKU XXIV; VALMISTAUTUMINEN KEVÄÄSEEN 1863 s.302.

Burnsiden ennaltaehkäisevä liike; ”Mutamarssi”; Kenraali Hooker tulee Burnsiden paikalle; Konfederaatio vahvistaa asemiaan talvella; Longstreet määrätään Petersburgiin; Sotaministeri Seddon ja tekijä keskustelevat kenraali Grantista ja konfederaation tilanteesta Mississippijoella ja lännessä; Longstreet tekee radikaalin ehdotuksen keskittää konfederaation voimia Tennesseehen pakottaakseen Grantin hylkäämään Vicksburgin; Taitava sisempien linjojen käyttö on ainoa keino tasoittaa voimasuhteita; Chancellorsvillen taistelu, Leen loistava saavutus; Kritiikkiä; ”Stonewall” Jacksonin kuolema; Päätös marssia pohjoiseen; Armeija organisoidaan uudestaan kolmeksi armeijakunnaksi; Ewell ja A. P. Hill nimitetään kenraaliluutnanteiksi

LUKU XXV; HYÖKKÄYS PENNSYLVANIAAN s. 313.

Konfederaation suunnitelma marssia pohjoiseen; Kenraali Lee toivoo vetävänsä joukot etelästä ja saavuttavansa tärkeitä tuloksia Potomac-joen pohjoispuolella; Hän halusi Beauregardin tukevan liikettänsä; Richmondin viranomaiset eivät tätä ymmärtäneet; ”Sisempien” linjojen tärkeyttä ei arvosteta; Kiivas ratsuväkitaistelu Brandy Stationin luona Stuartin ja Pleasontonin yksiköiden välillä; Ewellin ja Milroyn yhteenotto Winchesterissä; Kysymys käskyvallasta koskien ratsuväen liikkeitä; Everstiluutnantti Fremantle brittiarmeijan Coldstream Guardsista vieraana ja tarkkailijana; Konfederaatio saavuttaa Pennsylvanian maaperän; Kenraali Lee antaa käskyn marssia Harrisburgiin; Viranomaiset Yorkissa ja Gettysburgissa antautuvat kenraali John B. Gordonille

LUKU XXVI; GETTYSBURG; ENSIMMÄINEN PÄIVÄ s. 323.

Tieto liittovaltion joukoista ja asemista saadaan tiedustelija Harrisonilta; Kenraali Lee päättää olla luottamatta siihen; Kenraali Longstreet ehdottaa rintamasuunnan kääntämistä paljastuneiden tietojen takia; Kenraali Meade seuraa Hookeria komentajana viisi päivää ennen taistelun alkua; Asemat taistelun ensimmäisen päivän aattona;

Konfederaation ratsuväkeä ”ei ole näkyvissä”; ”Armeijan silmiä” surullisesti tarvitaan; Kuuluisan taistelukentän kuvaus; Kenraalit Ewell ja Hill hyökkäävät liittovaltion joukkojen kimppuun; Kenraali John F. Reynoldsin kuolema; Taistelu Seminary Ridgen luona; Kenraali Hancock ottaa liittovaltion joukkojen komentajan paikan; Koskien poissaolevaa ratsuväkeä ja tiedustelijan tuomaa tietoa; Olosuhteet ensimmäisen taistelupäivän päättyessä

LUKU XXVII; GETTYSBURG, TOINEN PÄIVÄ s. 338.

Konfederaation komentaja tarkastelee taistelukenttää ja tekee suunnitelmansa; Asemat aamulla heinäkuun toisena päivänä; Unionin VI. armeijakunnan yöllinen marssi; Sen voitti Lawn prikaati konfederaation puolelta; Taistelu alkaa puolenpäivän jälkeen; Kenraali Hood pyytää lupaa koukkaukseen liittovaltion vasenta siipeä vastaan; Virhe tekee koukkauksesta konfederaation oikealla siivellä vakavan virheen; Hood omaan tavallisen urheaan tyyliinsä johtaa joukkojansa edessä kivenjätkäleiden keskuudessa; Huolimatta vastustajan epätoivoisen vakaista vastahyökkäyksistä; Hood haavoittuu; Kenraali Law seuraa häntä divisioonakomentajana; ”Little Round Top” tärkeänä maastonkohtana; ”Linnoitus taistelukentällä”; Se oli taistelu, jossa seitsemätoistatuhatta konfederaation sotilasta vastassa kaksinkertainen ylivoima; Hiljaista muilla konfederaation yksiköiden linjoilla; ”Mies vasemmalla, joka ei välittänyt voittaa taistelua”; Todisteita väitettyä käskyä vastaan, joka ”määräsi hyökkättäväksi aamun koittaessa”; ”Käsky” Ewellille, joka oli harkinnanvarainen; Lee menetti tilanteen

LUKU XXVIII; GETTYSBURG, KOLMAS PÄIVÄ s. 356.

Aseellinen yhteenotto, joka värisytti mannerta; Longstreet vastusti hyökkäystä niin kuin se oli suunniteltu; Konfederaation hyökkäyskolonna; Se oli määrällisesti heikko, mutta hengeltänsä hyvä; Valtaisa tykistökeskitys aloittaa päivän taistelun; Kenraalien Pickett, Trimble ja Pettigrew rynnäkö; Armistead kaatuu liittovaltion tykkien viereen; Liittovaltion ratsuväen rynnäkö, jonka tekee kenraali Farnsworth; Komentaja kaatuu saatuaan viisi kuolettavaa haavaa; Olisiko rynnäköjoukoilla turvallisesti voitu vahvistaa Longstreetin oikeata siipeä?; Todistus asemasta; Kenellä on vastuu tästä katastrofista?; Kriittikkäitä taistelua kohtaan kokonaisuudessaan; Cemetery Ridge oli vahvempi kuin Marye´s Hill Fredericksburgissa; Vastakohtaisia huomioita; Kolmen päivän taistelun menetykset; Taistelussa olleiden osapuolten organisaatiot

Kenraali Longstreetin muistelmat; Näkökulma Konfederaation sisältä.

Yksi Yhdysvaltain sisällissodan kiistanalaisimmista hahmoista kertoo tarinansa. Kenraali James Longstreet, kenraali Robert E. Leen luotettu alainen ja armeijakunnan komentaja Gettysburgin taistelussa, tarjoaa ainutlaatuisen ja suorasukaisen näkemyksen Konfederaation sodankäynnistä. Hän oli ennen sotaa läheinen ystävä Ulysses S. Grantin kanssa, josta tuli sisällissodan voittoisa pohjoinen kenraali ja myöhemmin presidentti; ja sodan jälkeen hän nousi konservatiivien silmätikuksi liityttyään orjuuden poistamista kannattaneisiin republikaaneihin. Longstreetin muistelmat ovat samalla sekä puolustuspuhe, että arvokas historiadokumentti; rehellinen, pohdiskeleva ja elävä kuvaus sodasta, joka repi Amerikan kahtia.

Tämä yhteenveto on ChatGPT:n tiivistämä.